

Meddelelser fra Selskabet

BELLMAN I DANMARK

Fredmandag i Store Kapel Gyrithe Lemchesvej Lyngby, 17. november 2018

REDAKTØREN HAR ORDET: RANDI LARSEN

Randi Larsen er gymnasielærer i dansk i Lund, næstformand i SBIID, samt medlem af redaktionsgruppen for Skriftserien og redaktør af *MfSBIID*.

Udgivelser: *C.M. Bellmans salmer*.

Gengivelser på dansk ved Hans Lundsteen (2012) og Tøm nu dit glas, se Døden på dig venter. Nye vinkler på Bellman (2015) (b. 7 i skriftserien).

Selskabet har jubilæumsår, 25 år, og det er blevet fejret med fine arrangementer i løbet af året, sangaftener, Bellmandagen i Lyngby, og Fredmandagen som er nyligt overstået, og efter sigende skal have været et storslået arrangement, jeg ville ønske jeg havde været der selv! Styrelsen må desværre sige farvel til Dorte Thorsen, der har været med i styrelsen siden årsmødet i 2017, Dorte blev nødt til at trække sig fra arbejdet med Bellman, pga. arbejdspress, vi ønsker hende alt godt fremover, og siger tak for de to år hun har været med. Det har været en tilgang for styrelsen at have Dorte blandt os, med hendes store engagement i Bellman og hendes kundskaber i kulturgeografi og journalistik.

Den 24. oktober fik vi en meget trist meddelelse, at selskabets stifter og formand i 22 år, Søren Sørensen, var afgået ved døden dagen før. Dette bliver naturligvis omtalt i bladet. For et år siden hyldede vi Søren i anledning af hans 80-års dag, og nu skri-

ver vi så om ham, fordi han ikke længere er blandt os. Personligt har jeg kendt Søren siden 1997, i anledning af J.P. Jacobsens 150 års jubilæum, ved et seminar i Thisted. Hurtigt blev jeg medlem af både J.P. Jacobsen selskabet og Bellman selskabet, og senere kom jeg så også med i styrelsen.

Jeg deltog i bisættelsen sammen med mange andre både tidligere og nuværende medlemmer af styrelsen. Det var en smuk efterårsdag den 2. november i Gl. Holte kirke. I kirken sang vi "Sorrig og glæde de vandre til hobe", "Se nu stiger solen af havets skød" & "Dejlig er jorden", hvilket smukt valg af salmer. Præsten talte så fint om Søren's liv sammen med Kirsten, hans børn og børnebørn og hans virke som en 'Nordens og ordets' mand. Søren's søn skal engang have sagt "Far er glad for møder!", og det kan man jo kun nikke genkendende til, og det var hyggelige og givende møder, en del af dem også med Kirstens kokekunst. Vi må i det hele

taget ikke glemme Kirsten, der står en kvinde bag alt, siger man jo, og jeg er sikker på, at uden Kirstens støtte og opbakning, var det ikke gået.

Søren blev båret ud til tonerne af ” Fjæriln vingad syns på Haga”.

Efter selve bisættelsen var vi samlet til kaffe, og her læste Sørens barnebarn, Mathias, op af Sørens digte, hvem kunne vide, at Søren har beskrevet sin egen ’himmelfærd’ i et digt! Mathias stod bagest i salen hvor hele væggen er et vindue ud mod skoven i flammende efterårsfarver, det var så smukt. Hans Lundsteens tekst om Søren Sørensen i dette nummer, fokuserer netop på Søren’s poesi.

Selskabets bidrag var et par af Bellmans Salmer sunget af Anna Carina Sundstedt. Søren’s søn Morten optrådte også sammen med Carina Sundstedt, med et operanummer, Brindisi duet fra Verdis La Traviata, det var så flot og underholdende, Søren ville have elsket det.

Der var naturligvis mange der ville give Søren et ord med på vejen, det kunne mærkes hvor aktiv Søren har været i foreningsliv og forfatterselskaber. Det dansk-svenske forfatterselskab var bl.a. præsenteret blandt talerne, og venner som havde kendt Søren i 50 år, og en tidligere skoleleder i Vedbæk, og Erik Harbo som var med til at stifte selskabet sammen med Søren. Det som gik igen hos alle talere, var Søren’s store glæde ved ’ordet’ og fællesskabet i foreningslivet. Derfor er det da også naturligt, at vi i SBiD, og mange andre, vil give Søren og hans familie nogle ord med på vejen på hans ’himmelflugt’. Søren’s datter Annemette har meddelt følgende, på familiens

vegne, angående bisættelsen: ”Vi er så glade og taknemmelige for at alle I gode mennesker delte den smukke dag med os, det blev en meget særlig bisættelse. Blomsterne fra kirken blev lagt ud på mors terrasse med lys imellem, det var så fint. Og i lørdags satte vi urnen i jorden i Nakskov og kunne pynte med de buketter, der havde klaret sig”.

Søren udtrykte sin glæde over at modtage nr. 94 sidste år, hvor vi havde samlet en lang række tekster om ham, i anledning af hans 80-års dag. Søren nåede desværre ikke at opleve jubilæumskoncerten på Fredmandagen, men jeg er glad for at han i hvert fald nåede at få de hyldesttekster, så han kunne se hvor højt vi værdsatte hans store arbejde. I 2016 blev Søren Sørensen udnævnt til æresmedlem af selskabet, i forbindelse med at styrelsen fik ny formand, Henrik Bøggild. Vi bringer naturligvis en nekrolog over Søren Sørensen, her i bladet, ved Erik Harbo. Desuden vil vi viderebringe dette ”Bellman CV”, som Søren sendte til Georg Amsinck, sammen med en lille hilsen:

Kære Georg!

For et par år siden skrev jeg dette SBiD-CV til Gustaf kyrkans præst. Måske kunne du passe på det til eventuel fremtidig anvendelse:

Curriculum vitae societatis

1990 markeredes 250 året for digteren m.m. Carl Michael Bellmans fødsel, også i Danmark. Leif Bohn udgav et udvalg af sine oversættelser fra Bellmans to hovedværker, kunstnere gav koncerter, forskere skrev artikler.

Forfatteren Søren Sørensen tog

initiativ til en kampagne for svensk sprog og litteratur i hovedstadsområdet og etablerede derved et samarbejde med Sveriges ambassades kulturattaché og den svenske lektor ved Københavns Universitet.

Ud af dette opstod ideen om at danne et litterært-musikalsk selskab. Aktive kunstnere og forskere sluttede sig til kredsen, og den 18.11. 1993 fandt den egentlig stiftelse sted, på digterens fødselsdag den 4. februar 1994 den første generalforsamling med omkring 80 deltagere.

Selskabet indledte straks udgivelsen af et kvartalsskrift, indstiftede en skriferække og en registrant, optog kontakter med andre litterære selskaber der repræsenterer digtere med stor anvendelse af Bellmanforlæg i deres værker. Ligeledes indledtes arbejdet med en cd til dokumentation af den danske Bellmantradition i sang og sceneopførelser.

I 1996 og 1999 udkom de første to bøger i skriftserien; efterfølgende bind er udkommet 2004, 2006, 2010, 2012 og 2015; dobbelt-cd'en Bellman i Danmark offentliggjordes i 1999.

Den årlige Bellmandag på Sophienholm ved Bagsværd Sø indledtes 2002 med deltagelse af danske og svenske sangere, ensembler og kor og med store publikumsskarer.

1996 tog Selskabet initiativ til en nordisk Bellmankonference og indledte dermed en stort set biennial konferencevirksomhed med arrangementer i Helsingfors, Stockholm og København. En anden konference her, indgik i en stort anlagt Bellmanfestival eftersommeren 2006, med vægt på sekundærlitteratur og illustrationskunst: Bellman i Billed og Digt. I festivalen indgik også en gudstjeneste med brug af Bellmansalmer.

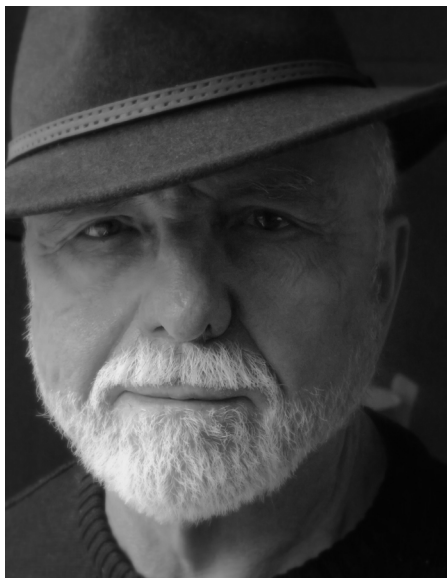
I Selskabets årsprogram indgår også to foredragsarrangementer, resp. 4. februar og 18. november.

Virksomheden har tillige sat sig spor i skønlitteraturen med oversættelser til rigsdansk af Leif Bohn (rigsdansk) og thybomål ved Søren Sørensen, en digtsamling, Sophienholmsonetter 2006 – (Sophienholmsonetter og andre digte 2016), og en roman, Sisyphos i Slotsvagten 2009 af Selskabets formand 1993-2016, forfatteren Søren Sørensen.

For sit arbejde er denne udmærket med Nordstjärnans rittarkors 1, som hedersledamot af Bellmansällskapet, Selskabet med Dansk-Svensk Kulturfonds hæderspris.

FREDMANDAGEN
LØRDAG DEN 17.
NOVEMBER JUBI-
LÆUMSKONCER-
TEN I STORE
KAPEL GYRITHE
LEMCHESVEJ I
LYNGBY

v. Georg Amsinck

Der er en vindstille efterårsskumring udenfor. Bladene falder gyldne fra træerne. Indenfor har omkring 50 tilhørere sat sig ned for at opleve årets andet og sidste store arrangement. De sidste sang- og orkesterprøver overstås og så begynder koncerten. Lad det være sagt med det sammen. Det blev en stor oplevelse, alle solister, kormedlemmer og orkesteret skal roses for den dejlige koncert de gav os.

Jarl Forsmann og Anna Carina Sundstedt sang de to første vers af Fredmans epistel nr. 2 Ja, stem nu fiolen. En passende introduktion til eftermiddagens program, som blev fulgt op af formandens velkomst. Han gennemgik i store træk selskabets 25 års historie og sluttede med at mindes Søren Sørensen, hvorefter det sidste vers blev sunget. De optrædende måtte denne dag klare sig uden mikrofoner, hvilket de gjorde fortræffeligt.

Henrik Bøggild

Den tidligere formand skulle have haft et indlæg om Häckningen, hvilket Henrik Bøggild overtog ved at læse hvad Søren Sørensen selv havde skrevet 14 år tidligere. Häckningen er en kantate, som blev opført i marts 1792 for at fejre Gustava Palmstedt, hustruen til Bellmans ungdomsven stadsarkitekt Erik Palmstedt. Musikken komponerede organist Johan Wikmanson. Nu fremførte solisterne de fire satser med musikarrangement af Henrik Bøggild. Første sats med Jarl Forsman, anden sats Sisi Cohrt, tredje sats Anna Carina

Sundstedt og fjerde med alle tre kunstnere. Kantaten blev oprindelig fremført af Bellman og frue samt Erik Palmstedt.

Sisi Cohrt, Anna Carina Sundstedt & Jarl Forsman

Selskabets styrelse havde besluttet, at det var tid til at hædre stifterne, ved at gøre dem alle til æresmedlemmer. Formanden omtalte de enkeltes betydning for SBiD gennem de 25 år. Tre stiftere var til stede og modtog en skriftlig tilkendegivelse og tak, det var Hans Brodersen, Erik Harbo og Peter Skeel Hjorth.

Erik Harbo

Derefter optrådte to af æresmedlemmerne. Først operasanger Erik Harbo, som fremførte Fs nr 31 Op, Amaryllis til eget guitar akkompagnement. Han har sunget den for selskabet før, men denne gang var intensiteten overvældende, og vi var enige om, at hans

stemme kunne høres og forstås i hele salen. Hans Brodersen, også medstifter af selskabet, fremførte dele af elegien Fs nr. 5 Glock til minde om Søren Sørensen og de nu døde medstiftere. Introduktionen blev foredraget og c stykket sunget a cappella. Til sidst en forbavsende afslutning, hvor Hans Brodersen svinger en mandolin frem og tilbage som et pendul, samtidig med at strengene knipses, så de kommer til at lyde som kirkeklokker. Efter fællessangen Fe. nr. 71 Ulla min Ulla, var der en kortere pause.

Hans Brodersen

Bellmans salmer har været genstand for opmærksomhed siden Hans Lundsteen oversatte samtlige i 2012. Nu har Palle Thilo gjort dem sangbare og Henrik Bøggild sat musik til. Vi hørte både nr. 5 og nr. 10, hvor den

sidste fungerede som fællessang, efterhånden som tilhørerne lærte melodien at kende. Sangene blev fremført af koret ClasSix, som stod på pulpitet, hvorfra Henrik Metz med mesterlig autoritet spillede på orglet.

Henrik Metz

En spændende nyskabelse indenfor Bellman repertoire. I fortsættelse heraf fremførte Anna Carina Sundstedt arien Ulla Winblad fra Bellmans tidlige sangcyklus Bacchi Tempel, og Jarl Forsman sang FE uden nummer 'Mutter jeg kommer'. Bellmans hyldet til bassonnen også kendt under navnet fagot, som formanden trakterede på et ældre instrument.

Som afslutning på koncerten fremførte samtlige kunstnere sangen og publikum omkvædet til Fs. 60 Den grådige og frække gæst. Som ekstranummer sang Anna Carina Sundstedt Fs. 64 Haga og vi andre brummede med på omkvædet. Timingen var perfekt og man sluttede til tiden. En eftermiddag, der vil gå over i Selskabet Bellman i Danmarks historie, som nyskabende og et af de helt store arrangementer.

Jarl Forsman

SØREN SØRENSEN

10.11.1937–23.10.2018

Nekrolog
v. Erik Harbo

Ved Søren Sørensens død.

Forfatteren, læreren, maleren, musiker, sangeren, Selskabet Bellman i Danmarks stifter er død. Selv om Søren i de senere år var plaget af sygdom, var hans ildhu det på ingen måde.

Da Søren i 2016 blev æresmedlem af selskabet, sagde jeg følgende til ham ved festen på den svenske ambassade:

"Det var en god ide du fik, da du i 1993 kontaktede en række personer, som du formodede var interesseret i at deltage i stiftelsen af et selskab for Bellman i Danmark. Du fik det stiftet den 18.11 dato, som nu anvendes til den såkaldte danske Fredmandag.

Du havde længe gået og tænkt på det, men nok ikke alle steder fundet lydhørhed. "250 året" for Bellmans fødsel var veloverstået med 1990, og der var gang i Bellmandyrkelsen med tre nye cd'er på markedet med Bellman epistler og sange.

Men du havde fået fat i en god idé, og det udviklede sig lynhurtigt, og vel har vi aldrig været noget selskab med en stor medlemsskare, men det har fungeret fornemt alligevel, og

det kan vi kun takke dig og din ildhu for. Dertil kommer din enorme viden om Nordens digtere, og det hele kulminerede for dig, da du kunne udsende din store roman "Sisyphos i Slotsvagt" i 2009 om Bellman og ikke mindst hans hustru og Bellmans vanskelige alderdom. Allerede inden havde du skrevet de mange digte om Bellmans sidste bedrifter, som du betroede mig at synge ved flere lejligheder.

Du fik hele grupper, især fra bestyrelsen, af sted til Bellman arrangementer i Stockholm, til Gotland til den store poesifestival og til seminar i Finland på Hanaholmen. Vores sidste tur sammen gik til Stockholms omegn, højskolen Biskops Arnø i 2009.

Indtil flere gange lykkedes det dig at arrangere symposier i Danmark med gode resultater.

Man kunne altid ringe til dig, når man var i tvivl om et eller andet, ikke mindst vedrørende Bellman. Du havde altid tid, når man forelagde dig et eller andet, der gjorde, at du måtte lægge dit arbejde til side. Det har været interessant at læse din hjemmeside Ordret, ikke mindst dine

mange erindringer som slet ikke er afsluttet, men giver et fascinerende billede af din barndom og ungdom højt oppe i nord i Thisted, byen med den berømte digter, som alle kender, men ofte glemmer at læse (J.P. Jacobsen, hvis nogen skulle være i tvivl). Det er ikke din skyld, for ham har du også skrevet og holdt foredrag om, ligesom du har gjort det om så mange andre digtere.

Samtidigt har din kære Kirsten sikkert mange gange sagt til dig "Søren, spar dig selv, pas på dit helbred", men du er typen på et menneske, der har det allerbedst, når du er i gang med noget.

Selv om du kæmper med sygdom, så vi ved Fredmandagen i november de sidste år, med hvilket engagement du stadigvæk kan sætte gang i en forsamling."

Det var noget af talen dengang. Interessen for musik og opera bevarede Søren til det sidste. Han var en ivrig deltager i sønnens mange operarejser, ligesom han fortsat dyrkede violinspillet. Søren beherskede mange sprog og havde litterære venner overalt i Norden og var æresmedlem og forelæser i det svenske Bellmanselskab.

Jeg vil huske Søren for de mange års samarbejde og redigeringen af selskabets medlemsblad og tilrettelæggelse af mange arrangementer. Det blev til lange tlf. samtaler og redaktionsmøder.

Vi vil ikke glemme Søren ildhu. Der var mange kræfter i Thy/Thisted-drengen – og resultatet foreligger i de mange bøger og ikke mindst artikler skrevet gennem årene. Hans arbejde for Foreningen Norden bør heller ikke glemmes.

Søren Sørensen var et kulturfyrtårn, der med sin store vitalitet og sine store kræfter lyste over de kulturelle sager, han kæmpede for.

Selskabet Bellman i Danmark, hvis 25 år i Danmark Søren Sørensen netop nåede at være med til at fejre og det litterære samråd, han var han var med til at skabe, gjorde under hans formandskab store fremskridt. Lad os forsætte i hans fodspor. Og lad os ikke glemme Søren ildhu. Der var mange kræfter i Thy/Thisted-drengen – og resultatet foreligger i de mange bøger og ikke mindst artikler skrevet gennem årene. Hans arbejde for Foreningen Norden bør heller ikke glemmes.

Med en enorm flid skabte han de store bøger om den italienske digter Petrarca kulminerende i Liv, Værk og Virkning, en biografi i 2014, der blev fulgt op af endnu en oversættelse af Petrarcas Epistler i 2016. Søren sagde på dette tidspunkt til mig, "Erik nu får jeg nok ikke skrevet flere bøger", og han fik ret.

Vores tanker går til hans hustru Kirsten og hans børn.

Erik Harbo november 2018

VEDRØRENDE SØREN SØRENSENS DIGTE

v. Hans Lundsteen

Hans Lundsteen er tidligere provst, og tidligere medlem af SBiD's styrelse

"Tidløst er digtet, der véd, hvor det har sine rødder"

Prøv at skandere den linje, som derved går lige i øret – men versfødder alene gør det visselig ikke; de etablerer blot formen.

Den klassiske lære for digtere taler da også om indhold: Logos, Etos og Patos.

Logos er Ordet som skaber: erkendelse, indsigt, så formen får fylde og vægt.

Etos er Holdning, med kravet om ikke at lyve – men gerne forføre, fortrylle sin læser til sandhed og indsigt, forundring.

Patos: betegner den Lidenskab hvormed man skriver som gjaldt det ens liv.

Det er alvor, det med at digte.

Det lyder næsten som var det en prædiken det gjaldt, eller en salme for evigheden, men således må det endelig ikke forstås.

Digtene her er ikke "for evigheden" men står som tilskyndelser for læseren til at følge digtenes bevægelser mod indsigt gennem øjeblikkets modsætninger, den dobbelthed, som kendetegner vor tilværelse. Alle de

ovenfor nævnte tre ting er ganske selvfølgeligt med i Søren Sørensens digte, ordene, forpligtelsen, ildhuen; de løber som understrømme – også i alt hvad han i øvrigt har skrevet af tekster og bøger. Deri var han sig selv.

Der kunne være adskilligt andet at skrive om.

For eksempel malerierne og tegningerne, der har samme karakteristiske præg som digtene, så man tænker ved sig selv, hvor de ligner ham.

I digtsamlingen "Kontrapunkt" står der, at han finder, at "omtalte sjæl" er "umiskendelig lighed med et landskab".

Han er som sine egne malerier, og når man ser dem, forstår man lige, hvad han mener. Bag digteren står der en maler.

Men der er den forskel til digteren, at "en malers blik ser intet der forpligter", og for øvrigt: i maleriet sættes tiden jo i stå, mens digt og sange får den til at gå."

Så derfor alene digtene, hvori øjeblikket løber, som det gælder om at gribe.

De udkom i samlinger som

”Troldspejl”, ”Kontrapunkt”, ”Sophienholmsonetter” og ”Ellekrogselegier”. Han ville næppe betegne sine digte som tidløse – de er tværtimod aldeles nutidige, hjemmehørende på ”Ellekrogen”, men helt sikkert ved de, hvor de har deres rødder.

Alle slags versemål og versformer var han inderligt fortrolig med – som der står et sted, at han ”føler sig som blommen i talemådernes æg” – og man mærker hans store fornøjelse og veloplagthed ved at mestre dem alle. De er som grammatik, man skal kunne dem.

Form skal der til, hvilket dog ikke forhindrede ham i også at skrive modernistisk.

Især var han glad for sonetten og beherskede den fuldkomment som var han en anden Petrarca.

Apropos Petrarca, så var denne et forbillede – sammen med Goethe og Bellman med sideblik til Jensen og Erik Knudsen med flere, der alle havde sejlet med ”ordenes ark, mens vandene stiger”.

Det med at skrive er alvor, mens vandene stiger; syndfloden truer bestandigt; det giver den hårde kontrast til ”Ellekrogens øjeblik”.

Udgivelsernes titler taler for sig selv. Troldspejl for eksempel.

Det troldske ved troldspejlet er den egenskab, at spejler man verden deri, da viser sig bag det tilsyneladende et dybere lag af indsigt, – for den som har øjne at se med og øre at høre med. Tingene er ikke blot hvad de giver sig ud for.

Verset er sådan et troldspejl:

I et landskab- ikke idyl, tornet, knoldet og rodfuldt til gene for ploven, men også med roser og røn og med elletræet som vartegn – bor en bak-

ketrold, hvis barberspejl er ridset og revnet; det er ikke så ofte han rager sig.

Men en dag han gør det, er det hans far, der ser tilbage på ham i spejlet – ørerne er de samme – tillige med den indsigt, at man er rundet af rødderne, den gamles omsorg; en forudsætning for bakketrold.

”Kontrapunkt” er et andet eksempel. Det musikalske begreb betegner en sammenkobling af to modsatrettede temaer, som her bringes til at spille sammen, ikke i harmoni men således at begge kan høres; det er som at sætte modsætninger på vers – hvis ellers det er muligt.

I tidligere tider lod det sig gøre at digte alene om roser – roser som tegnet på alt hvad der befordre ens liv – men kan man fastholde rosens øjeblik mod nutidens syndflod af galsskab og idioti?

Punkt kontra punkt

Ækvivalensen til tonsvis trotyl

holdt mod din tinding og

tusinder brølende

kunsten eller livet

De brølende hører ikke din hån

aner vist ikke at tavshed er guld

har aldrig hørt efter

To eller flere stemmer lader sig lyde

under den brøstfældige kalk i dit

kranium

kan de forenes til

et klingende hele

en kontrapunktik

Det er vanskeligt nok

med ækvivalensen til tonsvis trotyl

holdt op mod din tinding og

tusind der brøler

modsætningerne, dobbeltheden, viser sig i digtene som tidens smer-

telige vilkår; brølet, dødbideriet, bureaukratiet står stærkt, men det gælder at digte imod, ikke i samklang, men modklang. Skrøbeligheden erkendt, men ingen resignation.

I Sophienholmsonetterne priser han netop Bellmans forunderlige evne til midt i nøgternheden og erkendelsen af dødens vilkår, at fastholde øjeblikke, dansen, vinen, kærligheden:

*Livsberuset sang, når den skal synges
Så må det ske ved livets hede vine
Så sangen løfter sig. Den må ej tynges.*

*Thi liv og rus og vers vil sammenslynges
I harmoni, og livets trods dets pine
Forskønnes af dit digt og sødt forynges.*

Netop dette er eksemplarisk også for Sørens digter, skrevet i et sammenfald af logos, etos & pathos: med lidenskab troldsk at lægge ord til denne holdning på trods, at hævde det levende øjeblik midt i modsætningerne og tvivlen.

Men kan det virkelig holde?

I et af digtene i Elegierne handler det om at få kræftdiagnosen, det kan man kalde at få tingene sat på spidsen.

Da han har bemærket et sted, at døden jo ikke alene er vilkår for os, men for Vorherre.

Her i forbindelse med Sørens bisættelse i Gammel Holte Kirke, er det værd at læse Påskemorgen – sonetten fra "Sophienholmsonetter":

*De hylde ham med tornekrans om panden
De svøbte ham som hån i en purpurkåbe –
Han tømte kalken til den sidste dråbe,
og så forlød det at han var opstanden.*

*Nu hilser ortodokse guddomsmanden,
Ja, alle vegne hører man dem råbe
og melde at man nu tør håbe på livet, jo for "Kristus er opstanden".*

*Det gjalder østspå. Her spør'
Vi til liljen
– Som halvt i spøg: Hvad dog den vil
iblandt os?
Og synger: "Tag det sorte kors fra graven!"*

En jubel over vejen som han fandt som Han fandt som vi lever på at Han dog havde viljen og greb den lede død i frakkekraven.

Han citerer Grundtvigs salme "Påskeblomst".

"Påskeblomst, men er det sandt, har vi noget at betyde, er vor prædiken kun tant, kan de døde graven bryde?" Det er vor nordiske skepsis, der taler her.

Digterens ord skaber ingen udødelighed, rejser ikke de døde – dertil har vi ikke "grammatik" – men peger på troens mulighed i øjeblikkets tilstedeværelse.

Så kom der alligevel lidt salme med i foretagendet, nøgtern og upatetisk. Læs det igen – og for øvrigt alle de øvrige digte i deres mangfoldighed og indsigt – til ære for Sørens minde.

OMKRING SELSKABETS BEGYNDELSE

v. Hans Brodersen

Hvor blev de af?

Vi vakler en for en af sted ...

Da Leif Bohn i begyndelsen af 1990'erne udkom med sin udgave af Fredmans Epistler, i dansk oversættelse på Gyldendal, og hertil suppleret med en musikalsk dokumentation af epistlerne, med ingen ringere end Poul Dissing, vakte det helt berettiget megen opsigt. Også hos mig, der gik og fedtede på guitaren, inspireret af Cornelis Vreeswijk, med Bellman på dette tidspunkt.

Jeg var i bekneb med danske tekster til nogle af epistlerne, og fandt så ud af, at Leif Bohn faktisk boede i København. Jeg kontaktede ham telefonisk - og, jeg kunne bare sige frem, om hvilke sange jeg gerne ville have, og dem fik jeg. Dengang med kongelig post.

Et par måneder gik. Telefonen ringede. Det var Leif. Han havde fået en henvendelse fra Universitetet i Lund. Man forespurgte om han ville komme derover og fortælle om sine nyudgivne oversættelser til dansk af Sveriges nationalskjald - og gerne fremføre nogle af sangene. - Dér kom jeg ind i billedet. På lykke og fromme. Vi aftalte ved denne opringning at mødes på dagen inde på Hovedbane-

gården. Vi havde aldrig set hinanden før, men til pejling angav vi at han, var en lille herre med overskæg og jeg, en af de mange, der dengang gik omkring med en guitar i hånden. Vi fandt hinanden.

Leif Bohn & Hans Brodersen

Det blev begyndelsen til et samarbejde, gennem en årrække. Vi havde en fantastisk dag på Universitetet i Lund, og kom, i lettere overrilet tilstand, tilbage til vores by, udstyret med gaver af fjerprydede ris.

På vejen hjem besluttede vi at lave et Bellman-program sammen, med titlen Bellman på Nu-dansk”.

Bellman på Nu-dansk

Leif Bohn fortæller om Bellman, boheme og hofpoet, og om hans festlige sange

Hans Brodersen synger Bellman-sange til eget guitar-akkompagnement

Selskabet Bellman i Danmark blev oprettet på Søren Sørensens foranledning, med vores og andres deltagelse, kort efter en af de første koncerter vi havde, på Lyngby Stadsbibliotek.

Modellen var, at Leif skulle fortælle om Bellman og sine oversættelser og jeg skulle spille og synge et antal af sangene som manifestation. Det førte, gennem få år, til omkring 90 koncerter på slotte, herregårde, biblioteker, højskoler, kulturhuse og sågar kirker, mange steder i landet, hvor vi fik lejlighed til at tale Selskabets sag, og også fik skaffet et betydeligt antal nye medlemmer.

Det fik, desværre, sin begrænsning, da Leif blev ramt af alvorlig sygdom, og sluttede naturligvis herunder før hans død. Herefter forsøgte jeg at fortsætte arrangementerne en tid. Sammen med udvalget i Bellman-Selskabet var jeg i nogle år arrangør af, og konferencier på Bellman-dagene på Sophienholm.

Gennem et engagement omkring den franske trubadur Georges Brassens, der var opbygget på samme måde

som Bellman-programmet med Leif Bohn, afholdt jeg en række koncerter, dels med min kone Lillian som fortæller, og senere med Marianne Wandahl, den fantastiske oversætter af teksterne til dansk. Hun var gift med rektor Ove Nathan, Kbh. Universitet, og vi fik et givende venskab med disse to brave mennesker. En samling af originale billeder af sovjetiske kunstnere fra Lenintiden og frem til Gorbatsjov, dannede senere baggrund for udstillinger og foredrag om det sovjetiske system på godt (?) og ondt, set gennem kunstnerens briller. Udstillingerne var i mange kunstforeninger i København og med audiovisuelt foredrag på biblioteker, oplysningsforbund m.m. Formidling af viden gennem ord og billeder, med musik i bagagen har nok været min røde tråd, det jeg brænder for. Så nu er tiden kommet til vores projekt: "Salon for Visuelle Foredrag", der foregår i vores hjem på Østerbro, tæt ved Svanemøllen St. Interesserede kan få oplysning om vores arrangementer på vores side på Facebook: Salon for Visuelle Foredrag. Du kan også sende din mailadresse til os på habro@get-2net.dk, så får du direkte besked. Vi kunne godt tænke os at lave et audiovisuelt foredrag i Salonen omkring Bellman i løbet af 2019.

5 X BELLMAN

v. Peter Skeel Hjorth

Journalist og forfatter
Chefredaktør på
Sygeplejersken 1974-2004
Uddannet som journalist 1966
fra Radikale Venstres Pressebureau
på Christiansborg
Medstifter af SBiD

Bellman og Mozart kunne begge trylle.

Mozart tryller med sin musik. Bellman tryller med vers og melodier, der danser med hinanden. Begge har fortryllet en hel verden med deres kunst, skriver Peter Skeel Hjorth, der netop er blevet æresmedlem, i sine svar på de fem spørgsmål om Bellman.

1. Hvordan vil du beskrive Bellmans lyrik?

I En af definitionerne på lyrik lyder det: Lyrik akkompagneres gerne af musik og skildrer følelser, sanserindtryk og øjebliksstemninger. Det er næsten den perfekte beskrivelse af Bellmans melodibårne digtekunst efter min mening. Men den har en dimension mere, som jeg ser det. Hans lyrik fremtryller figurer og miljøer, der med præcise rim og ligeså præcist valgte melodier er gjort så levende og maleriske, at de for tilhørers indre blik næsten frem-

står som levende billeder eller ligefrem filmsekvenser. Det er en kunst, Bellman mestrede til fuldkommenhed. Som Mozart leger med toner og når et højdepunkt af kreativ skaberkraft med den arie, nattens dronning synger i operaen Tryllefløjten, leger Bellman med ord og melodier, så de smelter sammen til en enhed, der når et lignende højdepunkt i sangen Ulla Winblad fra syngespillet Bacchi Tempel på en bedårende melodi, der klinger i mine øren, klinger en af Bellmans skønneste. Den bellmanske sammensmeltning af vers og melodier giver nærmest evig livskraft til Jean Fredman, Ulla Winblad, Mowitz og alle de andre drikkebrødre, hvad enten de befinder sig i et usselt værtshus i Stockholms Gamla Stan eller på pastorale udflugter i Mälaren, Og så er Bellmans lyrik præget af en legende lethed, der nok hænger sammen med, at 1700-tallet var den lette melodis århundrede, fuldendt af Bellman og Mozart.

2. Hvad er det, der gør Bellmans lyrik så langtidsholdbar?

At den har gjort Fredman, Ulla Winblad og alle drikkebrødrene så levende litterært, at de fra at være fiktive figurer fremstår som arketyper, man kan møde i latinerkvarterets værtshuse i det indre København den dag i dag. Der findes en radiomontage om "Eliten i minefeltet" fra 1989. Den beskriver en talentfuld pianist, der drak sig ihjel, ligesom urmageren Fredman gjorde det, indtil Bellman lod ham genopstå, hans drikkældige kunstnervenner og værtshusmiljøet i latinerkvarteret. Vi hører pianisten spille starten af Johan Sebastian Bachs italienske koncert for piano, og det trækker unægtelig en tråd fra 1700-tallet frem til vor tid. En psykolog ville sikkert tale om mønstrenes gentagelse. Conan Doyle skabte figuren Sherlock Holmes i Baker Street 10 B og beskrev ham så livfuldt, at mange læsere rent faktisk tror, at han har levet. Victor Hugo skabte galejsslaven Jean Valjean, som stadig lever på film og en musical som "Les Misérables (De Elendige)", og klokkeren Quasimodo fra Notre Dame i Paris. Få andre forfattere og poeter har kunnet give deres hovedpersoner samme synlighed. Den kunst kunne skaberen af Fredmans epistler og sange. Bellmans kunst er langtidsholdbar, fordi den kan tolkes på nye måder af forskellige artister, der kan få andre nuancer frem, vi ikke tidligere har hørt. Fredmans epistler og sange kan synges finkulturelt i koncertsale, sådan som Sven-Bertil Taube har gjort det på fornem vis med orkester, og Erik Harbo ned guitar. Viserne kan også synges af protestsangere og troubadurer i

takt med tidens strømninger. Den socialistisk sindede ser sikkert glædespigen Cajsa Lisa som et offer for kapitalismen. Man kan næsten høre det i Fred Åkerström fortolkning af epistel 72 "Lämnad vid Cajsa Lisas sång, sent en afton", hvor hun dør "den lille død". Nis-Bank-Mikkelsen tolker samme epistel modsat og fremhæver "den lille død" som den erotiske nydelses højdepunkt. I Cornelis Vreeswijks fortolkninger aner jeg også et opgør med borgerskabet. Hans specielle stil efterlader ingen tvivl om, at det er Cornelis, der synger Bellman. Det tilfører hans lyrik en ny facet. Når Martin Bagge, Nis Bank-Mikkelsen og andre troubadurer synger Bellman er livsglæden ved at elske kvinden, men vinen endnu mere, en bærende kraft. Martin Bagges version af Fredman sang 21 "Så lunkar vi" bringer os med en mesterlig anvendelse af melodien i dansende rytmer helt ind i værtshuset, hvor de sidste glas skal tømmes. En anden stil har operasangeren Mikael Samuelson, der med sin trænede stemme formår at løfte epistel 33 "Stolte Stad" til nye højder. Han kan skifte stemmeleje så hurtigt og præcist, at man kan høre både svensk, dansk, tysk og polsk i kakafonien af stemmer i havnemiljøet. Bellman kan således synges, fortolkes og bruges på stadig nye måder. Ganske som J. S. Bach kan spilles som moderne jazz, sådan som den franske pianist Jacques Loussier gjorde det med verdenssucces i 1960'erne. Jeg kan næsten se Bach stå bag en dør, mens han spiller, og underfundigt sige til sig selv: Hvorfor spillede jeg det dog ikke selv på samme måde. Når Nis

Bank-Mikkelsen synger om Fredman i rendestenen og Preben Kristensen om Molberg i sit paulun, kan jeg for mit indre øje se Bellman i sin himmel begejstret sige til dig selv: De gør det næsten bedre end mig selv. Bellmans indsmigrende melodier og sanselige poesi er en stadig kilde til inspiration, og det er vel en væsentlig del af forklaringen på, at hans lyrik er så holdbar.

3. Og hvilken rolle spiller musikken heri?

For mig har melodier og musik en afgørende betydning. Da jeg første gang hørte Bellman sunget af Sven-Bertil Taube i midten af 1960'erne, var det melodierne, der fangede mit øres interesse. Først senere begyndte jeg at forstå det litterære indhold i epistler og sange. Viserne kan bestemt læses – og læses højt uden musik. Men for mig smelter vers og melodier hos Bellman sammen til en formfuldendt helhed, der er kronjuvelen på kunstarten veau-deville – dvs. at sætte paradiske tekster til en kendt melodi. Jeg ser musik som den eneste måde, hvorved man fysisk kan overføre følelser fra et menneske til et andet. Med en cello kan man understrege det sorgmodige og med en fløjte livsglæde. På den måde kan man med musik farve en tekst, så den kan føles. På samme måde kan man farve oplevelsen af billeder, hvad man i udpræget grad gør i film. Med præcise valg af melodier farver Bellman sin lyrik, så den bliver til stærke hørbare sanserindtryk. Mozart er blevet beskrevet som en juvel, der spejler universet i sin musik. Bellman kan beskrives som en juvel, der spejler sine omgi-

velser. Mozart tryller med sin musik. Bellman tryller med vers og melodier, der danser med hinanden. Begge har fortryllet en hel verden med deres kunst.

4. Har du en eller flere favoritter blandt alle Bellmans viser? Og i så fald hvilke (n)?

Epistel 23 "Ak, du min moder" er min ubestridte favorit. Fredmans monolog, som han ligger i rendestenen og beklager sit usle liv, indtil han får sig nok et glas i kroen "Kryb Ind", er kaldet en svensk Hamlet-monolog og er et højdepunkt i Bellmans digtekunst. Fred Åkerström, Nis Bank-Mikkelsen og Martin Bagge fortolker visen på hver sin måde med en mageløs indlevelse og intensitet, så man som i et drømmesyn kan se gaden, månen over byens tage og lyset fra kroen, da døren til alkoholikerens paradys åbnes. Og snart er sorg til glæde vendt.

Når det gælder melodi alene, er det nok sangen Ulla Winblad fra Bacchi Tempel, som er min favorit. Skønheden i den melodi, løfter sangen til – efter min subjektive mening – til himmelske højder. Vidunderlig er Preben Kristensens version af Epistel 41 "Molberg sad i paulun" fra selskabets CD-udgivelse "Bellman i Danmark". Han kan lyde som to stemmer og synges, så det bliver til en indre film, hvor man ser Molberg vågne med tømmermænd og åbne skodderne i sin usle bolig. På gaden udenfor kommer den forfinede Mowitz, der kigger op. Og snart er de to i gang med at tømme et anker rom og kommer i slagsmål. En tredje favorit er den livsglade Epistel 9 "Kæreste søstre, brødre

og venner” med et melodilån fra Drottningsholmsmusiken, komponeret af den svenske musiks fader Johann Helmich Roman til et kongebryllup i 1744. Det værk er en af barokmusikkens perler. Og den sats Bellman anvendte gør epistlen til et fyrværkeri af liv, fest og farve. Det er i øvrigt de af Bellmans melodier, der har franske forlæg, som efter min subjektive mening er de mest elegante og iørefaldende. Men jeg er også frankofil. Lad mig samtidig understrege, at Bellmans digtekunst er andet og mere end Fredman epistler og sange. Den omfatter udover bacchanaliske viser, salmer, små kantater som ”Häckningen”, hyldestdigtning til Gustav III, sangene i Bacchi Orden og Bacchi Tempel ikke at forglemme. Det giver Bellmans lyrik en stor spændvidde, der blinker som facetter i en diamant.

5. Og hvordan er det – her mere end 200 år senere – at skulle fortolke Bellman – også når man som du skriver nye tekster? Er det ligetil eller svært? Og hvorfor?

Min tilgang til Bellman er ikke videnskabelig, men udtryk for en personlig smag, der er koblet til en passion for barokmusik og wienerklassicisme helt fra min pure ungdom. Når jeg skriver om Bellman, er det i form af journalistiske beskrivelser af hans person, liv, digtekunst og miljø. De

skal helst være så rigtige som muligt. Der er en rigdom af kilder at øse af, men de skal bruges med omtanke og kildekritik, fordi man let bliver farvet af sine egne og andres drømmesyn. Man kommer let til at se Bellman som en reporter, der med blok og kamera beskriver den sociale elendighed i sin samtids Stockholm. Men Fredmans epistler og sange er fiktion – Bacchi disciple og nymferne skal opleves som en slags eventyr. De afspejler tidsånden, men er ikke socialreportage. At holde sig den forskel for øje, kan være svært, når man begejstres over viserne. Interessen for Bellman og hans digtekunst har givetvis farvet opfattelsen af Stockholm i anden halvdel af 1700-tallet, hvor krig og økonomisk kaos i særlig grad skal have skabt grobund for et hektisk liv, hvor mennesker på alle niveauer drak og dansede sig væk fra dagens elendighed. Mon livet på den tid var anderledes i København eller Paris og London?. – Næppe. I en bog om ”Nattens Gerninger” er der et kapitel om nattelivet i Aalborg på Bellmans tid. Beskrivelserne af borgernes drikkældighed, danselyst, glædespiger og nattevægttere ligner til forveksling billedet af Stockholm. Det er nok Bellman, der med sin geniale kunst har farvet vores opfattelse af den by, som Gustav III gjorde til Nordens kulturelle hovedstad.

ANMELDELSE AF BELLMAN-ARRANGEMENT FOR STUDERENDE

v. Elizabeth Møller Christensen

stud. mag på Institut for Nordiske Studier og Sprogvidenskab,
Københavns Universitet.

På Institut for Nordiske Studier og Sprogvidenskab på Københavns Universitet findes et tiltag, der hedder Blå Tirsdag. Og denne regnvejrsfulde og mørke torsdag i november var Selskabet Bellman inviteret. Formålet var at introducere og/eller indføre Bellman i de unge og ældre hjerter, der måtte dukke op. Fremmødet var overraskende småt, men det knægtede ikke dem, der stod for arrangementet — og dem der var der, fik noget for pengene.

Først præsenterede selskabets formand, Henrik Bøggild, selskabet Bellman og annoncerede, at vi ved denne lejlighed skulle høre Bellman, i musik og ord, at vi skulle synge Bellmann og at vi med et indlæg af Randi Larsen (gymnasielærer og mag. art.) skulle introduceres til en læsning af Bellman.

Først blev Skål båd dag og nat, samt Stem fiolen opført af de tre musikere, Mads Johansen, Henrik Bøggild og Thorbjørn Kjærgaard på

hhv. clarinet, fagot og tværfløjte, samt solisten Jarl Forsman. Her skal man notere sig, at musikerne i den Bellmanske spillede på træinstrumenter! Dem havde vi gerne hørt mere om, men måske der i fremtiden kan komme et indslag fra musikerne, hvori deres autentiske musikinstrumenter introduceres som en del af forståelsen for det bellmanske.

Herefter sang vi alle — måske ti mennesker — fællessang, Fs. Gubben Noah. Jarl Forsman sang for og sang efterfølgende stærkt og inderligt til Ulla, altså selveste Ulla i hhv. Strålende mø og Ulla min Ulla. Der var selvfølgelig ikke et øje tørt og Hr. Forsman fik os overbevist om Bellmans varme, humoristiske, fordrukne og kærlighedssøgende inderlighed.

For den litterære del stod Randi Larsen, hvis indlæg var en læsning af Epistel 43 og 23, der handler om hhv. forberedelserne til en fødsel og om den fordrukne Fredman, der i rendestenen forbander sin mor og far over at være blevet født, men som oplives ved tanken om den næste pokal. Når

først man er født, må der leves, som det blandt andet udledtes! Skulle der være interesse for det, opfordrede Randi os til at læse mere om det i selskabets seneste udgave af Bellmans værker, hvori den hele artikel, oplægget var et uddrag af, findes.

Meget passende blev der herefter fremført både Epistel 43 og 23, så man som tilhører kunne høre det præsenterede værker i fuld flor, inden vi atter sang fællessang — stadig ti mennesker — nemlig Sommerfugledans på Haga.

Sidst fik vi rundet eftermiddagen af med Er jeg født så vel jeg leve, med alt hvad det indebar af indlevelse og skuespil af Jarl Forsman, og pludselig var halvanden time gået. De fleste havde nydt et glas rødvin, Bellman både i musik og ord, lidt klogere end da vi kom, måske lidt mere dybfølte, måske med et smil på læben. Arrangøren bag Blå Tirsdag, Jacob Nyboe fik sagt tak for et dejligt arrangement og det fleste kunne cykle gennem natten med en levedejort Bellman på hjernen.

ÅRSMØDE I SBiD 2019

Mandag den 4. februar
kl. 16.00-18.00
på den svenske ambassade.
Adresse:
Sankt Annæ Plads 15B.

Der vil blive serveret et glas vin eller to.

Tilmelding hos formand Henrik Bøggild senest 29/1 2019, med navne og antal: hboeggild@gmail.com

KÆRE MEDLEM AF SELSKABET BELLMAN I DANMARK

Så er det tid til at betale kontingent for året 2019. Betalingen skal senest finde sted inden generalforsamlingen i begyndelsen af februar, hvis man ønsker at deltage og udøve sin stemmeret.

Husk at informere kassemesteren om ændringer i hjemadressen, telefonnumre og mailadressen.

Kontingentet er 300 kr for danske adresser
350 kr for udenlandske adresser

bankoverførsel til
bankregistrerings nr. 1551
kontonr. 537 3751

Fra udlandet:
CVR-nr. 3365 2534.
Giro nr +01<+537 3751.
Bankoverførsel konto:
1551 537 3751
IBAN:
DK29 3000 0005 3737 51.
Danske Bank:
SWIFT-BIC:
DABADKKK.

Med venlig hilsen
Kassemester Georg T. Amsinck

SALG AF BØGER, CD OG DVD

SBiD skrifter:

- Søren Sørensen: **Danske Bellmaniana.** (1999) (SBiD, 2) 50 kr
- Jens Kr. Andersen (red.): **Bellman og Danmark** (2004) (SBiD,3). 300 kr
- Hans Lundsteen: **C. M. Bellmans salmer.** (2012) (SBiD, 6) 100 kr
- Erik Harbo m.fl.: **Bellman i Kbh. Bymuseums Havesal.** 1990 (udg. 2012) Dvd specialpris: 80 kr
- Erik Harbo: **Bellman om kroer, kvinder og Karons båd.** (17 numre), kun på MC kassette: 20 kr
- Bengt Ole Lindberg: **Balladen om Ulla.** (2002) 80 kr

Andre bøger:

- Leif Bohn: **Carl Michael Bellman: Fredmans Epistler & Sange. På dansk ved Leif Bohn** 1997. 150 kr (pris for ikke-medlemmer er 200 kr).
Henvendelse: Evaholbek@email.dk

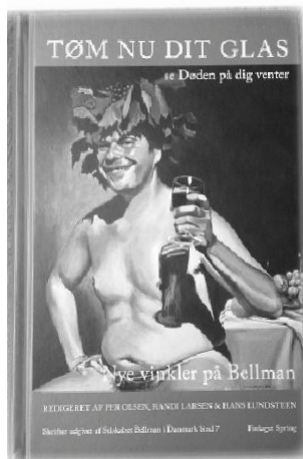
- Søren Sørensen
Sophienholmsonetter 125 kr
- Søren Sørensens **Bellmanroman Sisyphos i slotsvagten. 75 kr**

CDer:

- Ulla Winblads Kapel: **Ett døgn med Ulla Wiinblad.** 100 kr
- Nis Bank- Mikkelsen: **Jeg elsker de skønne.** 100 kr.
- Høier, Thorsgaard og Steffensen (Optimis): **Elskov, vin og Basfioler.** 100 kr
- Erik Harbo: **Bellman om kroer, kvinder og Karons båd.** (1996) (17 numre): 50 kr
MC-kassette: 20 kr.

Til ovennævnte priser lægges forsendelse.

Bestilling kan ske hos styrelsesmedlem og medlem af Sophienholmudvalget Dorte K. Jepsen:
tlf. 26351844
og mail dj@bellman.dk

I bind 7 i skriftserien, *Tøm nu dit glas, se Døden på dig venter*. Nye vinkler på Bellman, analyserer, fortolker og diskuterer 24 skandinaviske litteraturforskere Carl Michael Bellmans værker, ikke blot *Fredmans Epistler & Sange*, men også andre, mindre kendte sider af det mangfoldige forfatterskab.

Fra Aage Jørgensens anmeldelse i MfSBiD: Jørgensen citerer Per Erik Ljung: "Når det gælder Bellman, er vi ganske mange, som holder liv i maskineriet." Med hvilken formulering der jo altså bliver sat punktum for hele den i alle henseender tungtvejende bog.

Bogen er redigeret af Per Olsen, Randi Larsen & Hans Lundsteen fra selskabets styrelse.

Bogladeprisen er 500,00 kr, medlemmer får 50% rabat ved bestilling til: Forlaget Spring, Taffelbays Alle 7, 2900 Hellerup. michael@forlagetspring.dk

SELSKABET BELLMAN I DANMARK:

Formand:

Musiker *Henrik Bøggild*

Næstformand:

Gymnasielærer, mag.art.
Randi Larsen

Sekretær:

Flemming Klyver

Kassemester:

Civiløkonom
H.D. Georg Teddy Amsinck

Styrelsesmedlemmer:

Skuespiller *Jarl Forsman*
Bioanalytiker *Dorte K. Jepsen*
Cand.mag. *Flemming Klyver*
IT-kyndig: *Mogens Schmidt*
Ph.d i nordisk litteratur:
Jacob Ølgaard Nyboe

Tilknyttet styrelsen:

Advokat *Claus Arup*
Skuespiller *Nis Bank-Mikkelsen*
Revisor *Jytte Løvaa*
Revisorsuppleant *Geert E. Petersen*

Redaktion af skriftserien:

Randi Larsen
Dorte J. Thorsen
Henrik Bøggild
& som konsulent:
Jacob Ølgaard Nyboe

Sophienholmudvalg:

Dorte Jepsen
Henrik Bøggild
Jarl Forsman
& *Flemming Klyver*

Hjemmesideudvalg:

www.bellman.dk
Dorte J. Thorsen
& *Mogens Schmidt*

Ansvarshavende redaktør af MfSBiD:

Randi Larsen.

Layout:

Maria Thilo

Tryk:

Hobro lyntryk

Udgiver:

Selskabet Bellman i Danmark

Bidrag med korrektur og redigering af dette nummer:

Georg Amsinck
Dorte Jepsen
& *Henrik Bøggild*
samt forfattere af artikler.

Fotograf ved Fredman-dagen :

Georg Amsinck

Anna Carina Sundstedt

INDHOLD:

- S. 2 LEDER, V. RANDI LARSEN, MED SØREN SØRENSENS EGET 'CV' OM SIT ENGAGEMENT I CARL MICHAEL BELLMANS VIRKE.
- S. 5 REFERAT AF FREDMANDAGEN V. GEORG AMSINCK
- S. 8 NEKROLOG OVER SØREN SØRENSEN, V. ERIK HARBO
- S. 10 SØREN SØRENSENS DIGTE, V. HANS LUNDSTEEN
- S. 13 SELSKABETS BEGYNDELSE V. HANS BRODERSEN
- S. 15 5 X BELLMAN, V. PETER SKEEL HJORTH
- S. 19 SBiD ARRANGEMENTET PÅ KUA V. ELIZABETH MØLLER CHRISTENSEN
- S. 21 PRAKTISKE OPLYSNINGER OG KALENDER